

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216200835
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8216200835.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: S.. M. A., J.. XX.XX.XXXX, G. H.Q. L. XXX, XXX XX H., právne zastúpenej advokátom: JUDr. Matúš Hríb, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237, proti žalovanému: Z. D., J.. XX.XX.XXXX, G. X. XXX, XXX XX X., o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 18.02.2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania jej osobného motorového vozidla zn. Š. V., V. I. XXXX, I.: Y. (ďalej len „osobné motorové vozidlo“).

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že jej bývalý manžel (ďalej len „predávajúci“) predal označené osobné motorové vozidlo na základe kúpnej zmluvy z 02.06.2014 kupujúcej S. H. (ďalej len „kupujúca“) a to bez súhlasu žalobkyne, aj napriek tomu, že toto osobné motorové vozidlo patrilo do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z toho dôvodu sa žalobkyňa žalobou podanou okresnému súdu domáhala určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX, konanie o ktorej bolo na tunajšom súde vedené pod sp. zn. 3 C 235/2014, do právoplatného skončenia ktorého žalobkyňa navrhla toto konanie o vydanie osobného motorového vozidla prerušiť. Žalobkyňa v žalobe poukázala na to, že v zmysle zmluvných dojednaní kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX malo vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu prejsť z predávajúceho na kupujúcu až okamihom zaplatenia celej kúpnej ceny kupujúcou predávajúcemu. Keďže kupujúca zaplatila celú kúpnu cenu na účet predávajúceho až XX.XX.XXXX, t.j. až týmto dňom sa kupujúca stala vlastníčkou osobného motorového vozidla, podľa žalobkyne kupujúca nemala oprávnenie pred týmto dátumom disponovať s týmto osobným motorovým vozidlom ako so svojim vlastníctvom a teda ani nemala oprávnenie toto previesť ďalšou kúpnu zmluvou L. XX.XX.XXXX na kupujúceho - AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (ďalej len „autobazár“), pretože nikto nemôže previesť na iného viac práva ako má sám (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), takže ani kupujúca, ktorá v čase uzavretia druhej kúpnej zmluvy z 28.07.2014 nebola vlastníkom vozidla, toto právo ani nemohla previesť na ďalší subjekt a to na autobazár, ktorý sa taktiež nemohol predmetnou kúpou stať vlastníkom označeného osobného motorového vozidla, pretože ho nadobudol od nevlastníka. Podľa žalobkyne v danom prípade dochádza k reťazeniu neplatných kúpnych zmlúv, takže podľa nej je absolútne neplatná aj druhá kúpna zmluva z XX.XX.XXXX, ako aj na druhú kúpnu zmluvu nadväzujúca ďalšia kúpna zmluva, ktorou autobazár previedol vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu na žalovaného v danej veci. Žalobkyňa uviedla, že protiprávnym konaním svojho bývalého manžela bola pripravená o majetok (osobné motorové vozidlo), ktoré by jej po rozvode ako

jediný pre ňu do úvahy prichádzajúci prostriedok prepravy, vzhľadom na jej zdravotný problém (trombóza žíl), mohol slúžiť na jej prepravu a na prepravu jej maloletých detí, keďže jej finančná situácia jej nedovoľuje zakúpiť si iné vozidlo, preto žiada o vydanie dotknutého osobného motorového vozidla od žalovaného, ktorý je jeho aktuálnym držiteľom.

3. Žalobkyňa v žalobe mimo iného uviedla cit.: „... vyslovením neplatnosti cudzovacích úkonov tunajším súdom medzi kupujúcou a autobazárom, súčasne (v rámci reťazenia absolútnej neplatnosti nadväzujúcich právnych úkonov) medzi autobazárom a žalovaným, sa obnoví vlastnícke právo žalobkyne k vozidlu.“

4. K žalobe boli priložené: kúpna zmluva z XX.XX.XXXX; výpis z účtu (bližšie neidentifikovaného, pozn.) za mesiac XX/XXXX; potvrdenie vydané autobazárom z XX.XX.XXXX; technický preukaz k osobnému motorovému vozidlu e. č. G.; rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 P 39/2014 z 12.10.2015; internetová fotokópia ponuky autobazáru z XX.XX.XXXX.

5. Žaloba s jej prílohami bola žalovanému doručená na vyjadrenie do vlastných rúk 19.09.2016 a jeho písomné vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 30.09.2016, v ktorom žalovaný uviedol, že o skutočnostiach o ktorých pojednáva žaloba nemal vedomosť až do okamihu, kedy mu táto bola doručená. Žalovaný podotkol, že za účelom, aby sa ochránil pred prípadným podvodným konaním alebo pred tým, aby nekúpil motorové vozidlo postihnuté právnou vadou (zaťažené exekúciou alebo záložným právom) alebo pochádzajúce z protiprávnej činnosti, si pred kúpou dotknutého osobného motorového vozidla tieto skutočnosti sám overil a to nie len certifikátom predloženým autobazárom, ale aj cit.: „... prostredníctvom ODI, ale aj lustráciou v notárskom centrálnom registri záložných práv a napokon i prostredníctvom známeho exekútora.“, takže zo svojej pozície urobil všetky obozretné úkony na ochranu svojich práv, pričom o skutočnostiach, že pôvodná kupujúca, resp. neskôr predávajúca v 2. rade (S. H.) predávala osobné motorové vozidlo v čase, kedy ešte nebola jeho vlastníčkou nemohol a ani nemal odkiaľ vedieť. Osobné motorové vozidlo v dobrej viere kúpil od autobazáru XX.XX.XXXX v jeho prevádzke v Y. Y. a za neho zaplatil dohodnutú kúpnu cenu, ktorá predstavovala jeho a manželkine celoživotné úspory, pričom podotkol, že s manželkou sú starobní dôchodcovia a vzhľadom na svoj zdravotný stav sú na osobné motorové vozidlo pri každodennej preprave odkázaní. Súčasne žalovaný podotkol, že zo žalobkyňou predloženého výpisu z účtu jej bývalého manžela nemožno bez ďalšieho dokazovania vyvodiť, že suma 1 000,- Eur, ktorá bola XX.XX.XXXX pripísaná v prospech jeho účtu bola zaplatenou kúpnu cenou od kupujúcej (S.. H.) za predaj osobného motorového vozidla, pretože sa mohlo jednať napr. o cit.: „... vrátenie nejakej pôžičky, alebo o plnenie z nejakého iného titulu ...“, preto žalovaný k okolnostiam uzavretia kúpnej zmluvy a zaplatenia kúpnej ceny navrhol ako svedkov vypočuť bývalého manžela žalobkyne (predávajúci) a S.. H. (kupujúca) s poukazom, že tak navrhuje za predpokladu, že táto skutočnosť nevyplývala už z konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 3 C 235/2014. Súčasne žalovaný v súvislosti s ochranou dobromyseľného nadobúdateľa vecí od nevlastníka poukázal na aktuálnu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 415/2015 a III. ÚS 247/2014, s tým, že zdôraznil, že pri nadobudnutí vlastníckeho práva k spornému osobnému motorovému vozidlu bol dobromyseľný, urobil všetky nevyhnutné preventívne opatrenia na ochranu svojho práva a v tej spojitosti považuje za krajne nespravodlivé, aby mal o toto vozidlo teraz prísť a roky sa „naťahovať“ a autobazárom, ktorého výsledku sporu by sa vzhľadom na svoj vek ani cit.: „... nemusel dočkať...“. Napokon žalovaný uviedol, že považuje za nespravodlivé, aby mal navyše ako starobný dôchodca znášať trovy konania žalobkyne, toľkož ak on svojím konaním neprivodil súdny spor, pričom podotkol, že zo strany žalobkyne ani jej právneho zástupcu nebol nikdy oslovený s ponukou na mimosúdne urovanie sporu. K vyjadreniu žalovaný predložil: kópiu kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX; faktúru č. P.-_ L. XX.XX.XXXX o dodaní osobného motorového vozidla autobazárom žalovanému a certifikát k osobnému motorovému vozidlu z XX.XX.XXXX (vyjadrenie žalovaného bolo na zaujatie stanoviska doručené právnenému zástupcovi žalobkyne 12.01.2017).

6. Na pojednávaní konanom 21.11.2017 žalobkyňa zotrvala na svojej žalobe v celom rozsahu, pričom jej právny zástupca podotkol, že chybu v tomto prípade urobil autobazár, pretože si neoveril, či kupuje osobné motorové vozidlo od vlastníka a že žalovaný je cit.: „... v tomto nevinne, avšak museli ho zažalovať podľa dispozície toho času s motorovým vozidlom.“ Žalovaný podotkol, že sporné osobné motorové vozidlo užíva a že podľa technického preukazu mala byť pred ním jeho vlastníkom S. H., pričom o jej predchádzajúcich vlastníkoch vedomosť nemá.

7. Na pojednávaní konanom 03.05.2018 žalobkyňa uviedla, že jej právnym zástupcom mal byť podaný návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s jej bývalým manželom a žalovaný vo svojom vyjadrení v uviedol skutočnosti zhodné so svojim písomným stanoviskom s tým, že dotknuté osobné motorové vozidlo naďalej užíva.

8. Podaním doručeným okresnému súdu 26.06.2018 právny zástupca žalobkyne oznámil, že žalobkyňa podala návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s jej bývalým manželom, predmetom ktorého je cit.: „... aj vec, ktorej vydanie je predmetom konania ...“ a vzhľadom k tomu, že žalobkyňa zväží ďalšiu dispozíciu so žalobou.

9. Na pojednávaní konanom 17.04.2019 žalobkyňa zotrvala na svojich skorších vyjadreniach s tým, že k mimosúdnej dohode medzi sporovými stranami ani nemôže dôjsť, keďže žiadna so sporových strán nie je cit.: „vinníkom“ sporu, pričom obom sporovým stranám nedbalým postupom autobazáru, ktorý nezisťoval, či vozidlo kupuje od vlastníka bola spôsobená škoda. Tiež uviedla, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s jej bývalým manželom stále prebieha. Žalovaný zotrval na svojich skorších vyjadreniach a tiež podotkol, že kontaktoval autobazár ohľadom predmetu sporu, avšak odpoveď mu nebola doručená.

10. Na pojednávaní konanom 28.05.2019 žalovaný v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu (neúčasť ospravedlnená až dodatočne, pozn.) uviedol, že nemá vedomosť, či autobazár bol vlastníkom jemu predávaného sporného osobného motorového vozidla alebo či vystupoval iba ako sprostredkovateľ jeho predaja pre pôvodnú vlastníčku a tiež uviedol, že kúpna cena v ním predloženej faktúre autobazáru je vyššia v porovnaní s kúpnu cenou uvedenou v kúpnej zmluve z dôvodu, že v deň kúpy si k vozidlu „... doobjednal aj poistenie...“, aby s ním mohol hneď jazdiť.

11. Na opakovanú výzvu okresného súdu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu z 28.09.2016, doručenom okresnému súdu 25.06.2019 spochybnila tvrdenia žalovaného k uplatňovaniu princípu dobrej viery, ktorý je podľa nej v zásadnom rozpore so zásadou - Nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, pričom v tejto spojitosti poukázala na komentár C. H. Beck r. 2015 k Občianskemu zákonníku so zdôraznením state cit.: „Pokiaľ sa predávajúci sám nestane vlastníkom predmetu kúpy do doby, kedy má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na kupujúceho, v dôsledku uplatnenia všeobecnej zásady "nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet " (nikto nemôže previesť viac práv, ako sám má) nastane porušenie zmluvnej povinnosti previesť vlastnícke právo a vznik sekundárnych právnych následkov...“ Vzhľadom na to žalobkyňa uviedla, že cit.: „... žalovaný nemohol nadobudnúť platne vlastnícke právo, nakoľko ani jeho právny predchodca spoločnosť AAA Auto sa nemohla stať vlastníkom vozidla, keďže v zmluve o prevode vozidla medzi exmanželom žalobkyne a jeho sestrou S.. H. bola dojednaná výhrada vlastníckeho práva. AAA Auto teda predala vozidlo žalovanému hrubou nedbanlivosťou a ako nevlastník, pričom máme za to, že aj keby exmanžel žalobkyne zatajil dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, tak s dokumentácie predloženej tejto spoločnosti táto mohla a mala zistiť, či došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k vozidlu S. H. (...) v prípade zamietnutia žaloby by bola žalobkyňa najviac poškodená na svojich právach, keďže žalovaný, AAA Auto, S.. H. si môžu v rade uplatňovať nároky jeden voči druhému až k exmanželovi, podľa konštrukcie a postupnosti zodpovednosti za takto spôsobenú škodu.“

12. Na pojednávaní konanom 10.07.2019, ktoré sa konalo za neospravedlnenej neúčasti žalobkyne a jej právneho zástupcu, žalovaný zotrval na svojich skorších vyjadreniach, pričom opakovane zdôraznil svoju dobromyseľnosť pri kúpe sporného osobného motorového vozidla.

13. Svedok F.. S. K. (navrhovaný žalovaným) na pojednávaní konanom 10.07.2019 uviedol, že so sestrou (S.. H.) ako kupujúcou si vyhotovili na kúpu sporného motorového vozidla kúpnu zmluvu a kúpna cena mu bola s určitým časovým odstupom, ktorý presne identifikovať nevedel, zaplatená kupujúcou na jeho účet, s tým, že uvedený postup bol logický, keďže medzi svedkom (predávajúcim) a kupujúcou je súrodenecký vzťah a dôverovali si. Uviedol, že jeho sestra predala sporné vozidlo ďalej autobazáru za cenu cca niečo vyše 3 000,- Eur. Uviedol tiež dôvody (nepriaznivá finančná situácia), kvôli ktorým sa rozhodol predat' sporné vozidlo, keďže žalobkyňa nereagovala na jeho opakované výzvy, aby participovala na nákladoch domácnosti. Svedok sa ospravedlnil za prípadné ťažkosti, ktoré spôsobil

žalovanému a uviedol, že nevidí dôvod predmetného sporu, keďže žalobkyňa si sporné vozidlo zahrnula aj do BSM, ktoré je na základe už podaného návrhu predmetom vypořádania na okresnom súde.

14. Okresný súd vykonal dokazovanie: vylúčením sporových strán, ich písomnými vyjadreniami a nimi priloženými listinnými dôkazmi, tak ako sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí a zistil tento skutkový stav.

15. Z kúpnej zmluvy z 02.06.2014 vyplýva, že táto bola uzavretá medzi bývalým manželom žalobkyne F. S. K. ako predávajúcim (ďalej len „predávajúci“) na jednej strane a S. H., ako kupujúcou (ďalej len „kupujúca“) na strane druhej, pričom predmetom predaja bolo osobné motorové vozidlo zn. Š. V., V. I. XXXX, D.Č.: G. XXX G., I.: Y., t.j. sporné osobné motorové vozidlo, na kúpo-predaji ktorého sa zmluvné strany dohodli za kúpnu cenu 1 000,- Eur s tým, že v zmysle čl. II tejto kúpnej zmluvy, túto kúpnu cenu cit.: „... je kupujúci povinný vyplatiť predávajúcemu pri prevzatí vozidla...“, s tým že predávajúcemu bolo dovolené, že ako protihodnotu za nižšiu kúpnu cenu vozidla bude môcť toto so súhlasom kupujúcej neobmedzene užívať aj po predaji až do odvolania súhlasu kupujúcou. Súčasne podľa zmluvného dojednanie v čl. IV. kúpnej zmluvy cit.: „Vlastnícke právo k vozidlu uvedenému v bode I. tejto zmluvy prechádza na kupujúceho okamihom zaplataenia celej kúpnej ceny predávajúcemu.“

16. Z výpisu, z bližšie menom jeho majiteľa neidentifikovaného bankového účtu č. cit.: „SK23..12444444155“ za mesiac 08/2014 vyplýva, že v prospech tohto účtu bola 18.08.2014 pripísaná suma 1 000,- Eur od odosielateľa označeného ako S. H., bez bližšej špecifikácie charakteru alebo účelu tejto platby.

17. Z listiny označenej ako cit: „Potvrdenie“ z XX.XX.XXXX, podpísanej jednako predávajúcou (S. H., ďalej len „predávajúca v 2. rade“) a obchodnou spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a s. (ďalej len „kupujúci v 2. rade“) vyplýva, že kupujúci v 2. rade prehlasuje že dňom 28.07.2014, kedy uzavrel kúpu zmluvu s predávajúcou v 2. rade, poisťné z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou sporného osobného motorového vozidla, ktorú poisťnú zmluvu uzavrela predávajúca v 2. rade bude platiť resp., že cit. „... poisťné za toto poistenie pôjde na vrub kupujúceho...“, t. j. rozumej na vrub kupujúceho v 2. rade, s tým, že cit.: „Predávajúci môže na základe tohto potvrdenia a kúpnej zmluvy požiadať poisťovňu, u ktorej ma PZP, aby k dátumu predaja vozidla toto PZP ukončila dohodou.“

18. Z technického preukazu k osobnému motorovému vozidlu e. č.: G. XXX G. vyplýva, že sa jedná o motorové vozidlo roku výroby XXXX M. D.. I.: Y. a že jeho vlastníkom bola od XX.XX.XXXX S. H. a od XX.XX.XXXX ním bol žalovaný (Z. D.).

19. Z rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 P 39/2014 z 12.10.2015 vyplýva, že s právoplatnosťou od 30.10.2015 bolo rozvedené manželstvo žalobkyne s jej manželom (predávajúcim v 1. rade“) a súčasne boli upravené ich práva a povinnosti k maloletým deťom pochádzajúcim z rozvádzaného manželstva.

20. Z fotokópie internetovej ponuky autobazáru vyhotovenej XX.XX.XXXX vyplýva, že predajná cena osobného motorového vozidla zn. Š.H. V. XXXX bola 3 800,- Eur.

21. Z kúpnej zmluvy overenej mestským úradom v Y. XX.XX.XXXX (kde je aj sídlo predávajúceho, pozn.), predloženej žalobkyňou v rámci preukázania svojich majetkových pomerov vo veci rozhodovania o jej žiadosti na priznanie jej oslobodenia od súdnych poplatkov (č. I. 37, 38) vyplýva, že žalobkyňa si kúpila od predávajúceho - obchodnej spoločnosti O. N.. V.. Q.. osobné motorové vozidlo zn. N. X., červená metalíza, č. karosérie I. za kúpnu cenu 3 500,- Eur s tým, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto osobného motorového vozidla žalobkyňa uzavrela 08.02.2016.

22. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3 C 235/2014 z 13.02.2017 známeho okresnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co 76/2017 zo 07.11.2017 vyplýva, že s právoplatnosťou od 20.12.2017 bola deklarovaná relatívna neplatnosť kúpnej zmluvy z 02.06.2014 uzavretej medzi bývalým manželom žalobkyne, ako predávajúcim a S. H. ako kupujúcou (sestrou bývalého manžela žalobkyne), na základe ktorej mala kupujúca zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu 1 000,- Eur za sporné osobné motorové vozidlo platbou na účet v prospech predávajúceho (viď bod. 7 rozsudku okresného súdu, pozn.).

23. Z kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX uzavretej medzi autobazárom ako predávajúcim (ďalej tiež aj len „predávajúci v 3. rade“) a žalovaným ako kupujúcim (ďalej tiež aj len „kupujúci v 3. rade“) vyplýva, že predmetom kúpo-predaja bolo osobné motorové vozidlo zn. Š.H. V., D..Č.: G. XXX G., I.: Y., t.j. sporné osobné motorové vozidlo, za dohodnutú kúpnu cenu 5 449,- Eur s tým, že túto kúpnu cenu zaplatil žalovaný (kupujúci v 3. rade) predávajúcemu v 3. rade v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy.

24. Z faktúry č. P. L. XX.XX.XXXX o dodaní osobného motorového vozidla autobazárom žalovanému vystavenej a splatnej XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný (kupujúci v 3. rade) mal autobazáru (predávajúci v 3. rade) zaplatiť celkovo fakturovanú sumu 5 604,- Eur pozostávajúcu nie len z kúpnej ceny za osobné motorové vozidlo, ale aj z ceny za prípravu vozidla k predaju + „Služb Balíček povinnej výbavy“.

25. Z certifikátu k osobnému motorovému vozidlu vystaveného XX.XX.XXXX predávajúcim v 3. rade (autobazár) vyplýva, že sporné osobné motorové vozidlo bolo preverené a nie je evidované v databáze odcudzených vozidiel polície SR a ČR, nie je predmetom leasingu, nie je predmetom exekučného konania, neviazne na ňom žiadna nezaplatená daň z pridanej hodnoty, nie je u neho podozrenie z neoprávnenej zmeny stavu tachometra.

26. Zo správy okresného riaditeľstva PZ v Bardejove č. ORPZ-BJ-ODI2-36-187/2019 z 12.06.2019, doplnenej po oprave chýb v písaní 17.06.2019 vyplýva, že v zmysle evidencie motorových vozidiel, boli ako vlastníci sporného osobného motorového vozidla evidované v uvedenom poradí tieto osoby: S. K. (XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX), S. H.M. (XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX) M. Z. D. (XX.XX.XXXX - O.).

27. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

28. Podľa § 137 písm. a) CSP „Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.“

29. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP „Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.“

30. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“

31. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.“

32. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) „Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.“

33. Podľa § 124 OZ „Všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.“

34. Podľa § 126 ods. 1 OZ „Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.“

35. Podľa § 126 ods. 2 OZ „Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.“

36. Podľa § 129 ods. 1 OZ „Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.“

37. Podľa § 130 ods. 1 OZ „Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.“

38. Podľa § 130 ods. 2 OZ „Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.“

39. Podľa § 132 ods. 1 OZ „Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.“

40. Podľa § 133 ods. 1 OZ „Ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.“

41. V danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáha ochrany svojho vlastníckeho práva k hnutelnej veci (osobnému motorovému vozidlu, ďalej len „sporné osobné motorové vozidlo“), ktorú jej má neoprávnene zadržiavať žalovaný, pričom neoprávnenosť jeho držby žalobkyňa odôvodnila jednako absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy z 28.09.2014, na základe ktorej mal žalovaný kúpou od autobazáru (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.) nadobudnúť do vlastníctva sporné osobné motorové vozidlo a ktorej absolútna neplatnosť má podľa žalobkyne byť daná tou skutočnosťou, že označený autobazár nemohol byť vlastníkom tohto sporného osobného motorového vozidla a teda nemohol vlastnícke právo k nemu previesť kúpou zmluvou ani na žalovaného, pretože aj autobazár mal pred tým tiež nadobudnúť kúpou zmluvou toto vozidlo taktiež od nevlastníka S. H., keďže aj táto ako „vlastník“ s týmto vozidlom síce disponovala, avšak bez toho, aby mala k nemu vlastnícke právo. Odvolávajúc sa na zásadu „nemo plus iuris...“ žalobkyňa na ochranu svojho vlastníckeho práva zvolila v zmysle citovaného ustanovenia § 137 písm. a) CSP reivindikačnú žalobu (žaloba na vydanie veci).

42. V uvedených súvislostiach okresný súd podotýka, že nevyhnutným predpokladom úspechu na ochranu vlastníckeho práva použitej reivindikačnej žaloby (žaloba na vydanie veci) je v prvom rade preukázanie vlastníckeho práva žalobkyne, pretože bez preukázania svojho vlastníckeho práva by žalobkyňa nebola aktívne vecne legitimovaná domáhať sa ochrany, ktorá jej ako vlastníčkovi prislúcha. Aktívna legitimácia totižto pri tejto žalobe na ochranu vlastníckeho práva patrí iba vlastníčkovi, pričom nie je podstatné, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka. Avšak okresný súd súčasne podotýka, že samotné úspešné preukázanie vlastníctva ešte bez ďalšieho automaticky neznamená, že nárok žalobkyne na požadovanú ochranu je tým aj opodstatnený, pretože úspešná žaloba na vydanie veci totižto predpokladá aj to, aby iná osoba (žalovaný) vlastníčkovi patriacu vec zadržiavala „neoprávnene“, t.j. bez právneho dôvodu. Inými slovami povedané, pasívna legitimácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba bez toho, aby na to mala právom aprobovaný (uznaný) dôvod. Takáto osoba (žalovaný) totižto môže mať právo na užívanie veci a teda právo na zasahovanie do vlastníctva žalobcu, ktoré prevažuje nad vlastníckym právom žalobcu, čo spôsobí, že žaloba na ochranu vlastníckeho práva nemusí byť napokon ani úspešná.

43. Vzhľadom na uvedené okresný súd v prvom rade skúmal či žalobkyni svedčí aktívna legitimácia domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva k spornému osobnému motorovému vozidlu, t.j. či jej svedčí vlastnícke právo k tomuto vozidlu, pričom v tomto smere mal okresný súd za preukázané [a to jednako výpoveďou svedka F. S. K.; ako aj závermi zo súdneho konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 3 C 235/2014 vo veci vyslovenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX; správou okresného riaditeľstva PZ v Bardejove č. ORPZ-BJ-ODI2-36-187/2019 z 12.06.2019 - manželstvo žalobkyne s jej manželom bolo uzavreté 06.10.2001 a právoplatne rozvedené 30.10.2015 (viď rozvodový rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 P 39/2014 z 12.10.2015), pričom v zmysle označenej správy vozidlo bolo manželmi nadobudnuté až v roku XXXX, t.j. za trvania manželstva, pričom v prípade bezpodielového vlastníctva k vozidlu sa do evidencie motorových vozidiel zapisuje len jeden z manželov], že žalobkyňa je spolu so svojím bývalým manželom bezpodielovou spoluvlastníčkou sporného osobného motorového vozidla, ktoré je z tohto dôvodu navyše v tomto čase po ich rozvode aj predmetom aktuálne prebiehajúceho súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 C 46/2018 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na čas po rozvode. V tomto smere je teda podľa okresného súdu nepochybne daná aktívna legitimácia žalobkyne na podanie predmetnej reivindikačnej žaloby.

44. Keďže však samotná danosť, resp. existencia aktívnej legitimácie na strane žalobkyne nepostačuje sama o sebe na deklarovanie (potvrdenie) úspešnosti tejto jej žaloby, okresný súd v súlade s cit. čl. 2 ods. 2 CSP poukazuje na judikatúru najvyššej súdnej autority - Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej bola stanovená cit.: „... povinnosť pre všeobecné súdy zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétneho prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, t. j. také, aby úzkostlivé lipnutie na litere zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo do

očí bijúcu nespravodlivosť druhej procesnej strany.“ (m. m. I. ÚS 549/2015), skúmal v okolnostiach danej veci aj skutočnosť, či podľa cit. § 126 ods. 1 OZ žalovaný sporné osobné motorové vozidlo žalobkyni zadržuje „...neoprávnene...“, resp. „... neprávom...“.

45. Nadväzujúc na uvedené mal okresný súd vykonaným dokazovaním [správou okresného riaditeľstva PZ v Bardejove č. ORPZ-BJ-ODI2-36-187/2019 z 12.06.2019; certifikátom k osobnému motorovému vozidlu vystaveným XX.XX.XXXX autobazárom] za preukázané (a žalobkyňa to ani žiadnym spôsobom nespochybnila), že v okolnostiach danej veci bol žalovaný v maximálnej možnej miere, ktorú bolo možné od neho rozumne očakávať, obozretný a pre ochranu svojich práv vykonal všetky preventívne opatrenia, aby sa usvedčil v presvedčení, že sporné osobné motorové vozidlo, ktoré kupoval nie je zaťažené žiadnymi právnymi vadami, t.j. že nie je zaťažené právom tretej osoby. V tomto smere sa okresný súd nemôže stotožniť s obrannou argumentáciou žalobkyne, že minimálne autobazár, ktorý sporné motorové vozidlo žalovanému predával, sa mohol a mal dozvedieť o tom, že toto vozidlo pred jeho predajom žalovanému sám autobazár kúpil od nevlastníka. Okresný súd totižto podotýka, že na rozdiel od absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktorá nastáva bez ďalšieho od jeho samotného začiatku, pri relatívne neplatnom právnom úkone je tento platný a to až do doby kedy sa jeho neplatnosti týmto úkonom dotknutá osoba účinne nedovolá napr. právoplatným rozhodnutím súdu. V danom konkrétnom prípade sa žalobkyňa účinne dovolala relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z XX.XX.XXXX, ktorú uzavrel jej bývalý manžel s kupujúcou (S.. H.) až 20.12.2017, kedy v tejto veci nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu sp. zn. 3 C 235/2014 z 13.02.2017, avšak všetky na túto kúpnu zmluvu nadväzujúce kúpne zmluvy, t.j. vrátane kúpnej zmluvy medzi autobazárom a žalovaným boli uzavreté ešte v roku 2014, t.j. v čase kedy jednako nikto nemal dôvod spochybňovať v rade prevodov prvý prevod sporného osobného motorového vozidla z pôvodného vlastníka (t.j. zo žalobkyne a jej bývalého manžela, ako v tom čase ešte manželov) na S.. H. ako kupujúcu a jednako nikomu (ani autobazáru, tobôž nie žalovanému ako v rade tretiemu kupujúcemu) nemusel a ani nemohol byť známy obsah ich zmluvného dojednania ohľadom okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetu kúpy, t.j. k spornému osobnému motorovému vozidlu, ktorý okamih bol dojednaný odlišne od jeho zákonnej úpravy v cit. § 133 ods. 1 OZ, tobôž ak sa tieto subjekty ohľadom aktuálneho vlastníka tohto vozidla riadili s dôverou v zápis v evidencii motorových vozidiel, v zmysle ktorého S.. H. bola ako jeho vlastníčka evidovaná od XX.XX.XXXX (viď. správu okresného riaditeľstva PZ v Bardejove č. ORPZ-BJ-ODI2-36-187/2019 z 12.06.2019). Vzhľadom na uvedené okolnosti a individuality prípadu tak žalovanému, podľa okresného súdu nemožno (ani v rámci prípadnej preventívnej povinnosti predchádzania škodám, pozn.) rozhodne vyčítať nedostatok opatrnosti alebo predvídavosti pri ochrane svojich práv, ale aj práv iných subjektov. Žalovaný pri kúpe sporného osobného motorového vozidla konal nanajvýš dobromyseľne a vzhľadom na okolnosti veci, kedy žalovaný v kamennom obchode riadne a so všetkými náležitosťami uzavrel 28.09.2014 kúpnu zmluvu, mohol byť objektívne a pre kohokoľvek uveriteľne v dobrej viere (presvedčení), že mu vec (osobné motorové vozidlo) skutočne ako vlastníkovi patrí a takto s ním aj nakladal a doposiaľ nakladá.

46. Okrem toho okresný súd v kontexte veci podotýka, že žalobkyňa v podstate ani nepreukázala, kedy v rade druhá predávajúca (S.. H.) uzavrela kúpnu zmluvu s v poradí druhým kupujúcim (autobazárom) a teda či naozaj v čase jej uzavretia S.. H. konala ako nevlastníčka, tak ako to tvrdí žalobkyňa, ktorá z tohto dôvodu odvolávajúc sa na zásadu „... nemo plus iuris...“ tvrdí absolútnu neplatnosť tejto kúpnej zmluvy. Žalobkyňa totižto v tomto smere predložila iba výpis z bankového účtu bez označenia menom jeho majiteľa, o ktorom tvrdila, že je účtom jej manžela, na ktorý mu mala byť kupujúcou S.. H. 18.08.2014 poukázaná kúpna cena a ktorý okamih mal byť v zmysle dojednania v kúpnej zmluve z 02.06.2014 okamihom nadobudnutia jej (rozumej S.. H.) vlastníckeho práva k vozidlu a až od tohto okamihu mohla s vozidlom ako vlastníka disponovať. Nedostatok uvedeného dôkazu spočívajúci v otázke, či sa v skutočnosti jednalo o účet manžela žalobkyne, výpis z ktorého žalobkyňa predložila, sa čiastočne, t.j. iba s ohľadom na spôsob platby kúpnej ceny (pretože sa nedokázalo, že sa vskutku jednalo o účet manžela žalobkyne, pozn.) podarilo objasniť výpoveďou svedka S.. K. (bývalého manžela žalobkyne), ktorý potvrdil, že S.. H. mu kúpnu cenu za sporné motorové vozidlo vyplatila na účet, jeho číselné označenie si však už nepamätal a taktiež tvrdením S.. H. v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 3 C 235/2014, v ktorom uviedla, že kúpnu cenu zaplatila bývalému manželovi žalobkyne na účet (viď bod. 7 rozsudku 3 C 235/2014, v tomto konaní sa S.. H. k výsluchu nedostavila, pozn.). Ďalej namiesto kúpnej zmluvy uzavretej medzi v poradí druhou predávajúcou S.. H. a autobazárom ako v poradí druhým kupujúcim, z ktorej by pri jej predložení bolo možné zistiť nielen dátum jej uzavretia, ale aj spôsob akým bol medzi účastníkmi tejto zmluvy dojednaný okamih nadobudnutia vlastníckeho práva (t.j. či bol dojednaný v súlade s cit. § 133 ods. 1 OZ alebo zmluvné strany využili zákonné dispozičné

právo dohodnúť sa inak, pozn.), a teda vzhľadom na to, že S.. H. sa mala stať vlastníčkou vozidla M. XX.XX.XXXX, kedy mala podľa výpisu, z menom jeho majiteľa neidentifikovaného účtu zaplatiť predchádzajúcemu predávajúcemu kúpnu cenu, by bolo možné predložením tejto zmluvy (rozumej KZ medzi S.. H. s autobazárom) zistiť, či v čase jej uzavretia S.. H. skutočne konala ako nevlastníčka, ako to tvrdí žalobkyňa, ktorá však túto kúpnu zmluvu nepredložila, ale predložila len cit: „Potvrdenie“ z XX.XX.XXXX, podpísané jednako predávajúcou (S. H.) a jednako autobazárom (ďalej len „potvrdenie“). V predmetnom potvrdení, ktoré je z dátumu „po“ XX.XX.XXXX, t.j. kedy už S.. H. bola vlastníčkou vozidla, autobazár len prehlasuje, že s S.. H. uzavrel kúpnu zmluvu XX.XX.XXXX, t.j. z obdobia pred XX.XX.XXXX. Avšak vzhľadom na ďalšie prehlásenie autobazáru v tomto potvrdení, v zmysle ktorého prehlásil, že poisťné z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou sporného osobného motorového vozidla bude platiť odo dňa uzavretia kúpnej zmluvy s S.. H. s tým, že cit.: „Predávajúci (rozumej S.. H., K.ozn.) môže na základe tohto potvrdenia a kúpnej zmluvy požiadať poisťovňu, u ktorej ma PZP, aby k dátumu predaja vozidla toto PZP ukončila dohodou.“, nie je zrejmé, či kúpna zmluva medzi S.. H. a autobazárom bol skutočne uzavretá už XX.XX.XXXX alebo sa jedná len o chybu v písaní dátumu, keďže potvrdenie je z dátumu XX.XX.XXXX, pretože vzhľadom na zákonnú imperatívnu povinnosť mať uzavreté PZP zodpovednosti za škodu spôsobnú prevádzkou osobného motorového vozidla od okamihu nadobudnutia jeho vlastníctva, nie je potom jasné z akého dôvodu by autobazár vydával pre S.. H. takéto potvrdenie pre poisťovňu pre účely PZP až mesiac po uzavretí kúpnej zmluvy (?). Ako už bol okresný súd uviedol túto skutočnosť (t.j. kedy bola kúpna zmluva medzi S.. H. a autobazárom skutočne uzavretá a teda či S.. H. konala alebo nekonala v tom čase ako nevlastníčka, pozn.) nie je možné potvrdiť bez predloženia dotknutej kúpnej zmluvy, ktorú žalobkyňa nepredložila. Taktiež, ako už bolo tiež uvedené, bez kúpnej zmluvy nemožno ani zistiť, ako bol medzi zmluvnými stranami tejto kúpnej zmluvy dojednaný okamih prevodu vlastníckeho práva, inými slovami aj keby kúpna zmluva medzi S.. H. a autobazárom bola uzavretá skutočne XX.XX.XXXX, ako je to uvedené v potvrdení, pričom S.. H. sa mala stať vlastníčkou vozidla až XX.XX.XXXX (vtedy zaplatila predchádzajúcemu vlastníčkovi a v zmysle ich zmluvného dojednania sa až týmto okamihom mala stať vlastníčkou, pozn.), to ešte neznamená, že táto kúpna zmluva by bola absolútne neplatnou titulom konania S.. H. ako nevlastníčky, ako to tvrdí žalobkyňa. Okresný súd totižto, poukazujúc napokon aj na komentár C. H. Beck r. 2015 k OZ, na ktorý vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu 25.06.2019 poukázal aj právny zástupca žalobkyne, podotýka, že pre posúdenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu konania predávajúceho ako nevlastníka s poukazom na zásadu „... nemo plus iuris...“, nie je dôležité, či tento predávajúci bol vlastníkom predmetu kúpy k dátumu formálneho uzavretia kúpnej zmluvy, ale to, či predávajúci bol alebo nebol vlastníkom predmetu kúpy ku dňu, resp. k okamihu, ktorý bol v kúpnej zmluve dojednaný ako okamih prevodu vlastníckeho práva, ak bol tento okamih dojednaný odlišne od zákona.

47. Vzhľadom na uvedené dôvody, tak okresný súd uzavrel, že v smere preukázania, či S.. H. ako v poradí druhá predávajúca skutočne konala pri predaji sporného osobného motorového vozidla ako nevlastníčka a teda či z tohto dôvodu tento prevod vlastníckeho práva bol absolútne neplatný, ako to tvrdí žalobkyňa, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a teda dostatočne dôveryhodne nespochybnila dobromyseľný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k spornému osobnému motorovému vozidlu žalovaným.

48. Okresný súd tiež uvádza, že aj keby prisvedčil tvrdeniam žalobkyne a považoval by, bez ďalšieho, v poradí druhú kúpnu zmluvu medzi S.. H. a autobazárom z ňou uvádzaných dôvodov za absolútne neplatnú (čo preukázané nebolo, pozn.), na ktorú by sa mala z tohto dôvodu nabalíť ako absolútne neplatná aj ďalšia kúpna zmluva medzi autobazárom a žalovaným, aj v tomto prípade by podľa okresného súdu vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré okresný súd považuje konanie žalovaného za dobromyseľné, takže sporné vozidlo nezadržiava žalobkyňu „neprávom“, t.j. nie bez právneho titulu, keďže disponuje kúpnu zmluvou, ktorá ho vzhľadom na všetky okolnosti oprávňuje k presvedčeniu o jeho vlastníctve k tomuto vozidlu, a ktorý záver nespochybnila ani žalobkyňa, bolo potrebné podľa okresného súdu žalovaného v zmysle cit. § 126 ods. 2, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1 a § 130 ods. 2 OZ, považovať minimálne ak nie za vlastníka, tak aspoň za oprávneného držiteľa, ktorý požíva rovnakú právnu ochranu ako vlastník veci.

49. Ak by teda okresný súd aj bez ďalšieho uveril tvrdeniam žalobkyne, v záujme ochrany materiálnej pravdy, vyhnúc sa iba povrchnému a svojvoľnému hodnoteniu danej veci a tak vyhnúť sa arbitrárnemu a formalistickému prístupu, keby uprednostňoval iba zdanlivú legalitu pred hodnotami materiálneho

právneho štátu, ktoré hodnoty je okresný súd povinný chrániť, bol teda povinný skúmať aj túto alternatívu, kedy by sa vlastne v spore voči sebe ocitli dva subjekty, ktoré sú nositeľmi vlastníckeho práva požívajúceho rovnaký zákonný obsah a ochranu.

50. V naznačenom smere okresný súd v zmysle cit. čl. 2 ods. 2 CSP, podporne poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority (sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo 16.03.2016) v zmysle ktorej cit.:

„Aj keď Občiansky zákonník explicitne neupravuje všeobecný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam od nevlastníka iba na základe dobrej viery nadobúdateľa, s výnimkou vydržania nemožno bezvýnimočne tvrdiť (...), že samotná absencia vlastníckeho práva prevodcu (dominum auctoris) povedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva. V tomto smere musí dôjsť aj k určitému posunu v doterajšej judikatúre ústavného súdu v riešení otázky „nemo plus iuris“ (I. ÚS 50/2010) o nové interpretačné závery či vývoj sociálnej reality najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý - jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav.

Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istým svojim vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (porovnaj aj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takého nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri jeho spochybňovaní treťou osobou.

Ústavný súd z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí tak postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (...) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv (...), treba prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru...

Nevyhnutným predpokladom pre tento originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, ktorú sú všeobecné súdy povinné dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu. Potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Ústavný súd sa domnieva, že toto pravidlo možno použiť aj pre riešenie skutkovo podobných prípadov na území Slovenska, lebo nám dáva rozumný zmysel na usporiadanie celej matérie, pri rovnakom právnom základe (č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení).“

51. Podľa okresného súdu, uvedené závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vzhľadom na ich materiálny obsah, sú univerzálne aplikovateľné aj na prípady nadobudnutia vlastníckeho práva k huteľným veciam, tobôž ako sú evidované v oficiálnej štátom regulovanej evidencii. Okresný súd tiež podotýka, že sa jedná o názory ústavného súdu, ktoré nachádzajú svoje vyjadrenie aj v iných jeho rozhodnutiach (m. m. I. ÚS 151/2016 z 03.05.2017)

52. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd pri konfrontácii dvoch proti sebe stojacich vlastníckych práv sporových strán požívajúcich rovnaký zákonný obsah a ochranu, v záujme hľadania materiálnej pravdy vykonal navyše aj test proporcionality týchto dvoch práv, v rámci ktorého skúmal jednako (i) účel súdneho zásahu do týchto práv, jednako (ii) vhodnosť tohto zásahu a napokon (iii) aj nevyhnutnosť tohto zásahu. Podľa okresného súdu vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci, nie je v tomto prípade účelne, vhodné a ani nevyhnutné zasahovať do dobromyseľne nadobudnutého vlastníckeho práva žalovaného, ktorý má v porovnaní so žalobkyňou slabšie a menej výhodné postavenie, pretože jeho jedinou možnosťou ako negovať účinky ním uzavretej kúpnej zmluvy s autobazárom by bolo vyvolanie ďalšieho súdneho sporu s neistou dobou jeho trvania a neistým výsledkom, zatiaľ čo žalobkyňa sa môže domáhať realizácie svojho vlastníckeho práva k spornému osobnému motorovému vozidlu, ktoré vlastnícke právo bolo verifikované aj súdnym rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 3 C 235/2014 z 13.02.2017, a to v konaní o vyporiadanie BSM na čas po rozvode so svojím bývalým manželom, čo napokon podľa zistenia okresného súdu žalobkyňa aj urobila. V tomto smere je nutné podotknúť, že podanú žalobu žalobkyňa síce odôvodnila aj tým, že má záujem o fyzické vydanie sporného osobného motorového vozidla, pretože je jej jediným prostriedkom prepravy vzhľadom na jej zdravotné ťažkosti,

avšak vykonaným dokazovaním (z listín predložených žalobkyňou v časti konania o jej návrhu na priznanie jej oslobodenia od súdneho poplatku) okresný súd zistil, že žalobkyňa si ešte v roku 2016 (kedy bola podaná žaloba) kúpila od predávajúceho - obchodnej spoločnosti Duvín s. r. o. osobné motorové vozidlo zn. N. X., červená metalíza, za kúpnu cenu 3 500,- Eur, takže žalobkyňa mala prostriedok prepravy a aj keby ho v aktuálnom čase nemala, nič to nebráni tomu, aby sa v konaní o vyporiadanie BSM domáhala finančného vyrovnania zo spoluvlastníctva (v rámci ktorého môže súd riešiť primeranosť kúpnej ceny za ktorú bolo vzhľadom na okolnosti sporné motorové vozidlo manželom žalobkyne predané, ako predbežnú otázku, pozn.) sporného osobného motorového vozidla a za takto získanú finančnú čiastku, si zakúpiť nové vozidlo.

53. Všetky vyššie uvedené dôvody vo svojom súhrne boli základom pre rozhodnutie okresného súdu, ktorý žalobu žalobkyne zamietol, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

57. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Aj keď okresný súd vzhľadom na rovnaký obsah v spore sa stretúvšich práv sporových strán zvažoval najsamprv nepriznať nárok na náhradu trov ani jednej z nich, napokon s prihliadnutím jednako na jeden z dôvodov podania žaloby o fyzické vydanie motorového vozidla, ktorým bola skutočnosť, že žalobkyňa nemá žiadny iný prostriedok prepravy, ktoré tvrdenie sa ukázalo ako nepravdivé (žaloba bola podaná XX.XX.XXXX a žalobkyňa uzavrela PZP k ňou zakúpenému vozidlu zn. N. X. už XX.XX.XXXX, t.j. pred podaním žaloby), a jednako z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou bez všetkých pochybností preukázať absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy medzi S.. H. a autobazárom, okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania na základe princípu úspechu v spore podľa § 255 CSP a keďže žalovaný mal v predmetnom konaní plný úspech vo veci, okresný súd mu priznal voči v konaní neúspešnej žalobkyňi 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O samotnej výške trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.